

รวมแบบฝึกภาษาไทย

ป.๓

(วรรณคดีลำน่าน)

๓

๑

๕

๒

๔

๖

๗

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๑ กระจายไม้ตีนตุ่ม	๙
แบบฝึกหัดที่ ๑	๑๒
แบบฝึกหัดที่ ๒	๑๔
แบบฝึกหัดที่ ๓	๑๕
แบบฝึกหัดที่ ๔	๑๗
แบบฝึกหัดที่ ๕	๑๙
แบบฝึกหัดที่ ๖	๒๐
แบบฝึกหัดที่ ๗	๒๒
แบบฝึกหัดที่ ๘	๒๓
แบบฝึกหัดที่ ๙	๒๔
แบบฝึกหัดที่ ๑๐	๒๕
แบบทดสอบท้ายบท	๒๖
บทที่ ๒ แม่ไก่อยู่ในตะกร้า	๓๐
แบบฝึกหัดที่ ๑	๓๒
แบบฝึกหัดที่ ๒	๓๔
แบบฝึกหัดที่ ๓	๓๕
แบบฝึกหัดที่ ๔	๓๖
แบบฝึกหัดที่ ๕	๓๗
แบบฝึกหัดที่ ๖	๓๘
แบบฝึกหัดที่ ๗	๓๙
แบบฝึกหัดที่ ๘	๔๐
แบบฝึกหัดที่ ๙	๔๑
แบบฝึกหัดที่ ๑๐	๔๒
แบบทดสอบท้ายบท	๔๓

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๓ เด็กเอ๋ยเด็กน้อย	๔๗
แบบฝึกหัดที่ ๑	๔๘
แบบฝึกหัดที่ ๒	๕๑
แบบฝึกหัดที่ ๓	๕๓
แบบฝึกหัดที่ ๔	๕๔
แบบฝึกหัดที่ ๕	๕๕
แบบฝึกหัดที่ ๖	๕๗
แบบฝึกหัดที่ ๗	๕๘
แบบฝึกหัดที่ ๘	๖๑
แบบฝึกหัดที่ ๙	๖๒
แบบฝึกหัดที่ ๑๐	๖๓
แบบทดสอบท้ายบท	๖๕
บทที่ ๔ ลูกแกะของซาฟิยะห์	๖๘
แบบฝึกหัดที่ ๑	๗๑
แบบฝึกหัดที่ ๒	๗๓
แบบฝึกหัดที่ ๓	๗๕
แบบฝึกหัดที่ ๔	๗๖
แบบฝึกหัดที่ ๕	๗๗
แบบฝึกหัดที่ ๖	๗๘
แบบฝึกหัดที่ ๗	๗๙
แบบฝึกหัดที่ ๘	๘๐
แบบฝึกหัดที่ ๙	๘๑
แบบฝึกหัดที่ ๑๐	๘๒
แบบทดสอบท้ายบท	๘๓

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๕ กาเหว่าที่กลางกรุง	๘๗
แบบฝึกหัดที่ ๑	๘๘
แบบฝึกหัดที่ ๒	๙๐
แบบฝึกหัดที่ ๓	๙๑
แบบฝึกหัดที่ ๔	๙๒
แบบฝึกหัดที่ ๕	๙๓
แบบฝึกหัดที่ ๖	๙๔
แบบฝึกหัดที่ ๗	๙๕
แบบฝึกหัดที่ ๘	๙๖
แบบฝึกหัดที่ ๙	๙๗
แบบฝึกหัดที่ ๑๐	๙๘
แบบทดสอบท้ายบท	๙๙
บทที่ ๖ ธนูดอกไม้กับเจ้าชายน้อย	๑๐๓
แบบฝึกหัดที่ ๑	๑๐๖
แบบฝึกหัดที่ ๒	๑๐๗
แบบฝึกหัดที่ ๓	๑๐๘
แบบฝึกหัดที่ ๔	๑๑๐
แบบฝึกหัดที่ ๕	๑๑๑
แบบฝึกหัดที่ ๖	๑๑๒
แบบฝึกหัดที่ ๗	๑๑๓
แบบฝึกหัดที่ ๘	๑๑๔
แบบฝึกหัดที่ ๙	๑๑๕
แบบฝึกหัดที่ ๑๐	๑๑๖
แบบทดสอบท้ายบท	๑๑๗

เรื่อง	หน้า
พินิจวรรณกรรม	๑๒๐
แบบทดสอบพินิจวรรณกรรม	๑๒๐
เฉลยแบบฝึกหัดและแบบทดสอบท้ายบท	๑๓๕
บทที่ ๑ กระต่ายไม่ตื่นตูม	๑๓๖
บทที่ ๒ แม่ไก่อยู่ในตะกร้า	๑๔๔
บทที่ ๓ เด็กเอ๋ยเด็กน้อย	๑๕๐
บทที่ ๔ ลูกแกะของซาฟิยะห์	๑๕๘
บทที่ ๕ กาเหว่าที่กลางกรุง	๑๖๕
บทที่ ๖ ธนูดอกไม้กับเจ้าชายน้อย	๑๗๓
พินิจวรรณกรรม	๑๗๙

บทที่ ๑
กระต่ายไม้ต้นตม

บทที่

๑

กระต่ายไม่ตื่นตูม

สรุป
ความผู้

เนื้อเรื่อง

บ้านของกระต่ายป่าอยู่ในโพรงดินกลางสวนมะพร้าว แม่กระต่ายมีลูกสีดำ ๑ ตัว และสีขาว ๑ ตัว วันหนึ่งแม่กระต่ายพาลูกๆ ปลูกผักอยู่หน้าบ้าน เมฆฝนตั้งเค้ามีลมพัดแรงเหมือนจะเกิดพายุ ทำให้มะพร้าวแก่ลูกหนึ่งหล่นจากต้น ลูกกระต่ายตกใจวิ่งหนีพร้อมร้องตะโกนว่าฟ้าถล่ม แม่กระต่ายรีบร้องห้ามว่าเป็นเพียงเสียงลูกมะพร้าวหล่นเท่านั้น พร้อมทั้งปลอบลูกว่าอย่าเป็นเหมือนกระต่ายตื่นตูม ลูกกระต่ายจึงหายตกใจ แม่กระต่ายบอกจะเล่านิทานเรื่องกระต่ายตื่นตูมให้ฟัง เมื่อลูกช่วยกันปลูกผักจนเสร็จ

ลูกกระต่ายอยากฟังนิทานจึงรีบช่วยกันทำงาน ลูกกระต่ายดำปลูกผักกาดขาว ลูกกระต่ายขาวปลูกผักกาดเขียว แม่กระต่ายปลูกกะหล่ำปลีครอบครัวกระต่ายปลูกผักไว้เป็นอาหาร เมื่อปลูกผักเสร็จลูกกระต่ายจึงทวงสัญญา แม่กระต่ายจึงเริ่มเล่านิทานให้ฟัง

เมื่อเล่าจบลูกกระต่ายปรบมือให้อย่างพอใจ ลูกกระต่ายดำพูดว่าเกือบจะเป็นกระต่ายตื่นตูมไปแล้วหากแม่ไม่ห้ามไว้ ลูกกระต่ายขาวจึงบอกว่าต่อไปนี่เมื่อเกิดอะไรขึ้น ตนจะรู้จักคิดให้ดีเสียก่อน ไม่เช่นนั้นอาจจะเป็นเหมือนสัตว์ทั้งหลายในเรื่อง แม่กระต่ายได้ฟังก็ยิ้มอย่างพอใจแล้วชวนลูกๆ กลับบ้านไปทำอาหารมื้อค่ำ

คำศัพท์

๑. ได้รับทุกขเวทนา หมายถึง ไม่สบายกายไม่สบายใจ, เจ็บปวด, ทรมาน
๒. พิเคราะห์ หมายถึง ตริตrong, ไตร่ตรอง, ไคร่ครวญ, คิดทบทวน, พิจารณา
๓. ถล่อม หมายถึง ยุบหรือทำให้ทลายลง
๔. พระอินทร์ หมายถึง เทวดาผู้เป็นใหญ่ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์
๕. โพรง หมายถึง ช่องที่กลวงเข้าไป

นิทาน กระท้ายตื่นตูม

ครั้งหนึ่งกระท้ายตัวหนึ่งนอนหลับอยู่ใต้ต้นตาล จู่ๆ ได้เกิดลมพายุใหญ่พัดมาทำให้ลูกตาลบนต้นหล่นลงมาเกือบถูกตัวกระท้าย มันตกใจตื่นคิดว่าเป็นเสียงฟ้าถล่อม โดยไม่ทันคิดไตร่ตรองก็ลุกวิ่งสุดกำลังด้วยความกลัว ฝ่ายสัตว์ต่างๆ เห็นกระท้ายวิ่งมาจึงร้องถามว่าวิ่งหนีอะไรมา กระท้ายร้องบอกว่า “ฟ้าถล่อม” สัตว์ทั้งหลายเมื่อได้ฟังไม่ทันไตร่ตรองก็พากันวิ่งตามกระท้ายไป หกล้ม บาดเจ็บ ล้มตายกันมาก ราชสีห์ตัวหนึ่งเป็นผู้มีปัญญาเห็นสัตว์ทั้งหลายวิ่งกันแตกตื่น จึงร้องห้ามให้หยุดและถามว่าเกิดอะไรขึ้น สัตว์ทั้งหลายกลัวอำนาจราชสีห์จึงต้องหยุดแล้วเล่าความที่กระท้ายแจ้งบอก ราชสีห์ได้ฟังก็เข้าใจทันทีจึงบอกให้พาไปดูที่เกิดฟ้าถล่อม สัตว์ทั้งหลายกลัวตายจนตัวสั่น แต่ขัดอำนาจราชสีห์ไม่ได้จึงพามายังต้นตาล เมื่อเห็นลูกตาลตกอยู่ราชสีห์วิเคราะห์ดูแล้วก็เข้าใจว่าผลตาลนั้นหล่นลงมา ซึ่งสัตว์ทั้งหลายได้รับทุกขเวทนาครั้งนี้ เพราะเป็นผู้ขาดเขลาเบาปัญญาไม่ไตร่ตรอง

นิทาน กระต่ายแห่เสื่อ

เสื่อตัวหนึ่งนอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้ กระต่ายตัวหนึ่งเดินผ่านมา นึกโกรธว่าเสื่อชอบจับกระต่ายกิน จึงถอนต้นหญ้ามาแห่จุ่มกเสื่อ เสื่อตกใจตื่นขึ้นจึงห้ามว่าอย่าเล่นแล้วนอนต่อ แต่กระต่ายทำอีกทำให้ เสื่อโกรธมาก จึงวิ่งไล่จะจับกระต่ายกิน กระต่ายวิ่งไปเจอซี่ควายแล้ว เอาดอกไม้มาปิดรอบๆ ออกอุบายแกล้งเสื่อว่าเป็นข้าวเหนียวเปียก พระอินทร์ เสื่อผ่านมาเห็นก็อยากกิน กระต่ายบอกว่าให้ตนวิ่งไปไกล ก่อนจึงกินได้ เมื่อเสื่อกินซี่ควายเลอะเต็มปากก็โกรธมาก

ฝ่ายกระต่ายวิ่งมาพบรังผึ้งก็แกล้งเสื่ออีกคือเอาที่นอนไม้มาแล้วนั่ง เฝ้า เสื่อตามมาเห็นก็สงสัย กระต่ายบอกว่านี่คือห้องพระอินทร์ เสื่อเห็น ก็อยากลองตีบ้าง กระต่ายบอกถ้าจะตีต้องให้ตนวิ่งไปไกลก่อนเพราะ พระอินทร์จะเห็น เมื่อเสื่อใช้ไม้ตีรังผึ้งก็ถูกผึ้งต่อยจนตาบวม

กระต่ายวิ่งมาเจอฝูงจระเข้ก็ร้องบอกว่าพระอินทร์เรียกหาให้ไป ชูระอีกฝั่ง ให้ช่วยเรียงแถวเป็นสะพานให้ตนข้าม มีจระเข้แก่ตัวหนึ่งรู้ทัน กระต่ายจึงแกล้งดำน้ำลงไป กระต่ายตกน้ำตะเกียกตะกายขึ้นฝั่งได้ อย่างหวุดหวิด เมื่อเสื่อมาถึงกระต่ายก็วิ่งไปไกลแล้ว

แบบฝึกหัดที่ ๑

ตอบนิตคิดหน่อย

คำชี้แจง : ตอบคำถามที่กำหนดให้ต่อไปนี้อย่างเข้าใจ

๑. แม่กระต่ายมีลูกกี่ตัว และแต่ละตัวมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

๒. สาเหตุที่แม่กระต่ายเล่านิทานเรื่อง “กระต่ายตื่นตูม” ให้ลูกกระต่ายฟัง เพราะอะไร

.....

.....

.....

.....

.....

๓. ลูกกระต่ายจะต้องทำอะไรให้เสร็จ แม่กระต่ายจึงจะเล่านิทานให้ฟัง

.....

.....

.....

.....

บทที่ ๑
รูดอกไม้กับเจ้าชายน้อย

บทที่ ๖ ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย

เนื้อเรื่อง

คืนหนึ่งพ่อแม่และพี่เดือนไปทำธุระต่างจังหวัดแต่แดนอยู่กับตาและยายที่บ้าน ตาหยิบหนังสือเรื่องไชยเชษฐาให้แดนอ่านให้ฟัง ตาบอกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ดีมาก บทละครนอกเรื่องไชยเชษฐาเป็นพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

คำศัพท์

๑. เกษมศานต์ หมายถึง ชื่นชมยินดี
๒. เฉโกไว้เว้ หมายถึง พุดจาเหลวไหล
๓. ทรงธรรม์ หมายถึง พระเจ้าแผ่นดิน
๔. เปรมปรีดิ์ หมายถึง รื่นเริง, ชอบใจ
๕. พลับพลา หมายถึง ที่ประทับชั่วคราวสำหรับรับรองพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์

นิทานพื้นบ้านเรื่อง ไชยเชษฐา

พระไชยเชษฐาเป็นกษัตริย์ครองเมืองหมันต์ พระองค์มีพระมเหสีชื่อพระนางสุวิญชา พระนางเป็นธิดาเลี้ยงของพระยายักษ์สิงหล พระไชยเชษฐายังมีนางสนมอีก ๗ คน นางสนมที่ชื่อว่า สุรียา วางแผนที่จะ

กำจัดพระนางสุวิญชา จึงได้ออกอุบายให้พระไชยเชษฐาไปจับข้างเผือก ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่พระนางสุวิญชากำลังให้กำเนิดพระโอรส นางสุริยา แอบนำโอรสไปทิ้งแล้วเอาขอนไม้มาวางแทน จากนั้นก็กล่าวหาว่า พระนางคลอดลูกเป็นขอนไม้ ส่งผลให้พระนางสุวิญชาถูกเนรเทศออก จากวัง พระโอรสถูกนำไปฝังแต่นางแม่วิหารพี่เลี้ยงของพระนางได้ช่วย ชีวิตพระโอรสไว้ พระนางจึงพาพระโอรสน้อยเดินทางกลับมาอยู่ที่เมือง ของท้าวสิงหล

พระโอรสน้อยมีชื่อว่า พระนารายณ์ธิเบศร์ เมื่ออายุได้ ๗ ปี พระนารายณ์ธิเบศร์สงสัยว่าใครเป็นพระบิดาของตน จึงทูลถามพระมารดา พระมารดาตอบว่าท้าวสิงหลเป็นพ่อ แต่พระโอรสไม่เชื่อเพราะพระนาง สุวิญชายังอายุน้อย ส่วนท้าวสิงหลอายุมากแล้ว พระโอรสจึงไปทูลถาม เรื่องนี้กับท้าวสิงหล ท้าวสิงหลตอบว่าตนเป็นพ่อของพระนารายณ์- ธิเบศร์ ที่ให้เรียกว่าตาเพราะตนอายุมากแล้ว กลัวว่าจะไม่คู่ควรกับ พระนางสุวิญชา

จากนั้นพระโอรสทูลขอออกไปเที่ยวป่าโดยออกเดินทางพร้อมกับ พระพี่เลี้ยงสี่คน ผู้ติดตามพระองค์ดักสัตว์ป่าได้จำนวนมาก เมื่อจับสัตว์ ได้แล้วพระโอรสก็สั่งให้ปล่อยสัตว์เหล่านั้น แสดงให้เห็นถึงพระเมตตา ของพระโอรส

พระไชยเชษฐาและพี่เลี้ยงได้ยินเสียงลูกธนูจึงออกติดตามเสียงนั้นไป พระองค์ได้พบกับพระนารายณ์ธิเบศร์และเหล่าทหารตัวน้อยๆ พระไชยเชษฐาลูบหัวเหล่าทหารน้อยด้วยความเอ็นดู ทำให้ทหาร เหล่านั้นไม่พอใจกลับมาฟ้องพระนารายณ์ธิเบศร์ว่าผู้ใหญ่รังแกพวกตน

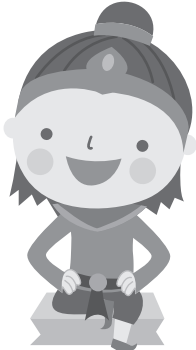
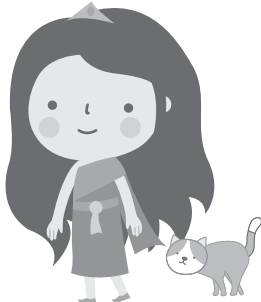

พระโอรสโกรธมากจึงไปคุยกับพระไชยเชษฐา ถึงแม้ว่าพระไชยเชษฐาจะพยายามชี้แจงให้พระโอรสเข้าใจ แต่พระโอรสก็ไม่หายโกรธแถมยังโกรธมากขึ้นกว่าเดิมจนยิงธนูใส่พระองค์ ทันใดนั้นเกิดเหตุอัศจรรย์ขึ้น ธนูที่ยิงออกไปกลับกลายเป็นดอกไม้ พระไชยเชษฐาเห็นเหตุอัศจรรย์ดังกล่าว จึงหยิบธนูขึ้นมาแล้วอธิษฐานว่าหากพระนารายณ์ธิเบศร์เป็นพระโอรสของพระองค์ ขอให้ธนูนี้กลายเป็นข้าวปลาอาหาร เมื่อพระไชยเชษฐายิงธนูไปที่พระโอรสธนูกลับกลายเป็นอาหารมากมาย พระไชยเชษฐาจึงเล่าเรื่องราวในอดีตให้ฟัง ทำให้พระโอรสรู้ว่าพระไชยเชษฐาคือพระบิดา พระนารายณ์ธิเบศร์ทรงรับปากพระบิดาว่าจะช่วยอ้อนวอนให้ท้าวสิงหลยกโทษให้พระไชยเชษฐา จากนั้นพระไชยเชษฐาปลอมตัวเป็นสามัญชนเดินตามขบวนเสด็จของพระโอรสกลับเข้าเมืองสิงหล เมื่อถึงประตูเมืองพระนารายณ์ธิเบศร์ลงจากหลังม้า พระโอรสให้พระไชยเชษฐารออยู่บริเวณประตูเมือง ส่วนพระนารายณ์ธิเบศร์ไปเข้าเฝ้าท้าวสิงหลและพระนางสุวิญชา เพื่อขอให้พระนางสุวิญชายกโทษให้พระไชยเชษฐา สุดท้ายทั้งสามคนพ่อแม่ลูกก็อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

แบบฝึกหัดที่ ๑ วิเคราะห์ตัวละคร

คำชี้แจง : ดูภาพตัวละครที่กำหนดแล้วเขียนชื่อตัวละครพร้อมทั้งอธิบาย
ลักษณะนิสัยของตัวละครให้ถูกต้อง

ข้อ	ภาพ	ชื่อและลักษณะนิสัย
๑.	
๒.	
๓.	

บทที่ ๖ หนูดอกไม้กับเจ้าชายน้อย

แบบฝึกหัดที่ ๑ วิเคราะห์ตัวละคร

คำชี้แจง : ดูภาพตัวละครที่กำหนดแล้วเขียนชื่อตัวละครพร้อมทั้งอธิบายลักษณะนิสัยของตัวละครให้ถูกต้อง

ข้อ	ภาพ	ชื่อและลักษณะนิสัย
๑.		พระนารายณ์ธิเบศร์ - เป็นเด็กช่างสังเกต ไม่เชื่อว่าท้าวสิงหลเป็นพระบิดาของตน - ไม่ไว้ใจคนง่ายๆ เมื่อพระนารายณ์ธิเบศร์พบกับพระไชยเชษฐาก็ไม่ไว้ใจคนแปลกหน้า
๒.		พระไชยเชษฐ์ - หูเบา หลงเชื่อกลอุบายของนางสนม - มีความพยายามในการขอคืนดีกับพระนางสุวิงษา
๓.		พระนางสุวิงษา - พระนางมีความอดทนต่อความยากลำบาก ตอนที่ถูกพระไชยเชษฐ์ขับออกจากเมืองโดยมีพระโอรสมาด้วย แต่พระนางก็เลี้ยงพระโอรสด้วยตนเองจนพระโอรสเติบโต - พระนางมีความกตัญญูต่อท้าวสิงหล

แบบฝึกหัดที่ ๒ ตอบนิดคิดหน่อย

คำชี้แจง : ตอบคำถามที่กำหนดให้ต่อไปนี้ตามความเข้าใจ

๑. พระนางสุวิद्याถูกเนรเทศออกจากวังเพราะอะไร
พระนางสุวิद्याถูกเนรเทศออกจากวังเพราะถูกนางสุรียากลับแก้ง ใส่ร้ายว่าพระนางสุวิद्याคลอดลูกเป็นขอนไม้
๒. เพราะเหตุใดพระนารายณ์เิบศร์จึงไม่เชื่อว่าท้าวสิงหลคือพ่อของตน
พระนารายณ์เิบศร์ไม่เชื่อว่าท้าวสิงหลคือพ่อของตนเพราะท้าวสิงหลอายุมากแล้ว แต่พระนางสุวิद्याอายุน้อยกว่าหลายปี ทำให้พระนารายณ์เิบศร์ไม่เชื่อว่าท้าวสิงหลเป็นพ่อ
๓. หากนักเรียนเป็นท้าวสิงหลจะยอมยกโทษให้พระไชยเชษฐหรือไม่ เพราะเหตุใด
หากข้าพเจ้าเป็นท้าวสิงหลจะยอมยกโทษให้พระไชยเชษฐ หากพระไชยเชษฐแสดงให้เห็นถึงความจริงใจ และสัญญาว่าจะไม่ทำให้พระนางสุวิद्याเสียพระทัยอีก

แบบฝึกหัดที่ ๓ อ่านเสริมเต็มข้อความ

คำชี้แจง : อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

๑. บทร้อยกรองข้างต้นกล่าวถึงตัวละครใดบ้าง
พระไชยเชษฐ พระนางสุวิद्या ท้าวสิงหล และพระนารายณ์เิบศร์
๒. บทร้อยกรองข้างต้นเปรียบเทียบว่าท้าวสิงหลเหมือนกับใคร
บทร้อยกรองข้างต้นเปรียบเทียบว่าท้าวสิงหลที่รักหลานดั่งแก้วตาดวงใจเหมือนกับปู่ย่าตายายของเรา
๓. บทร้อยกรองข้างต้นกล่าวถึงพระนารายณ์เิบศร์ว่าอย่างไร
บทร้อยกรองนี้กล่าวถึงพระนารายณ์เิบศร์ว่าเป็นเด็กน่ารัก มีความเฉลียวฉลาด มีความสามารถ และมีความกล้าหาญ

๒๓. ตอบ ค. มีความกตัญญู
แนวคิด ลักษณะนิสัยของสุนัขในเรื่องนี้คือ ซื่อสัตย์ มีความโลภ อยากได้ของผู้อื่น ไม่พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ดังนั้นสิ่งที่ไม่ใช่ลักษณะนิสัยของสุนัขคือ มีความกตัญญู
๒๔. ตอบ ง. ไม่พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่
แนวคิด การที่สุนัขต้องการแย่งเนื้อชิ้นใหญ่กว่าแสดงว่าสุนัขไม่พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่
๒๕. ตอบ ข. โลกมากลางหาย
แนวคิด นิทานเรื่องนี้สอดคล้องกับสำนวน โลกมากลางหาย ซึ่งมีความหมายว่า ยิ่งละโมภ โลกมากอยากได้ไม่รู้จักพอสุดท้ายจะไม่ได้อะไรเลย
๒๖. ตอบ ค. ประกาศ
แนวคิด ข้อความข้างต้นเป็นสื่อประเภทประกาศ
๒๗. ตอบ ข. แจ็งเตือนสำหรับผู้ที่พักอาหาร
แนวคิด ข้อความข้างต้นมีจุดมุ่งหมายคือ แจ็งเตือนสำหรับผู้ที่พักอาหาร
๒๘. ตอบ ก. ๒๓ กันยายน ๒๕๖๓
แนวคิด นักเรียนควรรับประทานคุกกี้รสช็อกโกแลตภายในวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๓ เพราะคุกกี้รสช็อกโกแลตหมดอายุวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓
๒๙. ตอบ ง. หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารที่มีนมผง
แนวคิด ป้องกันตนเองโดยหลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารที่มีนมผง
๓๐. ตอบ ค. โทรศัพท์
แนวคิด ถ้านักเรียนต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นี้ สามารถติดต่อโดยวิธีการโทรศัพท์
๓๑. ตอบ ค. กลอนสุภาพ
แนวคิด ลักษณะคำประพันธ์ของบทร้อยกรองข้างต้นคือ กลอนสุภาพ
๓๒. ตอบ ค. บิดามารดา
แนวคิด จากบทร้อยกรองข้างต้นบุคคลที่ควรบูชาคือ บิดามารดา
๓๓. ตอบ ง. ให้รางวัลยามเราทำความดี
แนวคิด จากบทร้อยกรองข้างต้น บิดามารดาดูแลเราทั้งป้อนข้าว ดูแลยามเราเจ็บป่วย ให้กำลังใจยามเราทุกข์ใจ สิ่งที่มีพระคุณไม่ได้ทำให้เราคือ ให้รางวัลยามเราทำความดี

๓๔. ตอบ ค. ความกตัญญูทเวท
แนวคิด บทร้อยกรองข้างต้นมุ่งสอนเรื่องความกตัญญูทเวทต่อบิดามารดา
๓๕. ตอบ ง. มะยมช่วยคุณพ่อคุณแม่ทำงานบ้าน
แนวคิด ผู้ที่นำข้อคิดของบทร้อยกรองไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมคือ มะยมช่วยคุณพ่อคุณแม่ทำงานบ้าน
๓๖. ตอบ ข. ดวงแก้ว
แนวคิด นางมณีเมขลาผีของวิเศษคือ ดวงแก้ว
๓๗. ตอบ ง. ขวานเพชร
แนวคิด รามสูรมีของวิเศษคือ ขวานเพชร
๓๘. ตอบ ง. ฟ้าแลบฟ้าร้อง
แนวคิด ข้อความข้างต้นเป็นตำนานของฟ้าแลบฟ้าร้อง
๓๙. ตอบ ค. นางฟ้า
แนวคิด อัปสร มีความหมายว่า นางฟ้า
๔๐. ตอบ ก. อยู่ภายในอาคาร
แนวคิด วิธีป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่าควรอยู่ภายในอาคาร

แนะนำหนังสือ

ชุด รวมแบบฝึกภาษาไทย (ภาษาพาที) ระดับชั้น ป.1 - ป.6

แนะนำหนังสือ

ชุด ตีวคณิตเพิ่มคะแนน ระดับชั้น ป.1 - ป.6

